

*“Kā es varētu palīdzēt manai ģimenei
un skolasbiedriem īstenot savas vienlīdzīgās tiesības?”*

Viktorija Nagle
Riebiņu vidusskolas 9.klase

Cienīsim cits citu!

Skolotāja – konsultante Diāna Bravacka

Jau kādu n-to reizi pastaigājos parkā, kur līdzās simtgadīgajām liepām, milzīgajiem ošiem un daiļajām eglēm saglabājušies dīķi un dīķīši, kuros iepeld arī kāds pīļu bars. Apstājos un iemetu dīķī oli – tas ar lielu plunkšķi izveidoja vienlīdzīgu apli, kas pletās arvien lielāks un lielāks, līdz izzuda.

Dažāda izmēra oļi, iemesti ar dažādu spēku, veido dažādus apļus. Taču ūdens atspulgā katrs no tiem atstāj savu neatkārtojamo apli. Līdzīgi kā cilvēki: katrs ar savu ārieni, attieksmi un viedokli “iezīmē” šādus apļus sabiedrībā.

Ir ierasts, ka pieaugušie izsaka savu viedokli, taču arī pusaudži un bērni drīkst izpaust savu nostāju. Katra viedoklis ir pietiekami būtisks. Bieži vien esmu dzirdējusi, ka daudzi mūsdienās netiek uzklauti. Taču tieši pusaudžiem un bērniem ir jāvelta īpaša uzmanība. Viņi vēl tikai mācās paust savu viedokli, bet daudzi pieaugušie uzskata – ko tad šie bērni vai pusaudži var pateikt. Tomēr bieži vien mana vecuma jauniešiem ir daudz radošu ideju. Pieaugušajiem būtu jāuzklausa pusaudži un bērni biežāk, jo nekad nevar zināt, kas notiek viņu iekšējā pasaulē, kā viņi jūtas un kādas ir viņu emocijas, jo pusaudži mēdz tās neizrādīt. Protams, ir jāuzklausa jaunāki cilvēki, bet tas nenozīmē, ka pieaugušo viedoklis nav svarīgs, tomēr vecākiem cilvēkiem ir lielāka pieredze. Bieži vien pusaudži un bērni neieklausās savos vecākos, kaut viņi vēlas tikai labu. Mums visiem vajag mācīties uzklaut un cienīt citus.

Katrs no mums ir citādāks. Katram no mums ir savas intereses, emocijas un izskats. Cilvēkus vērtē pēc viņu izskata, ģērbšanās stila vai interesēm, kas, manuprāt, ir nepareizi. Mums visiem ir tiesības izskatīties tā, kā to vēlamies, un darīt to, kas mūs dara laimīgus. Cilvēki vērtē mani mana ģērbšanās stila dēļ tikai tādēļ, ka man patīk ģērbt citādākas drēbes, kas izceļas. Man ir sava gaume un savs stils, kas man patīk. Vai tas, ka cilvēkam tas patīk, nav pats galvenais? Ja cilvēkam nepatīk, kā tu ģērbies vai izskaties, pret tevi viņš var izturēties citādāk. Ne tā kā pret citiem. Bet ne visi spēj atļauties tās skaistākās drēbes, varbūt kādam tās vispār nepatīk. Kādam var patikt klausīties klasisko mūziku, citam – spēlēt hokeju.

Mēs esam dažādi. Un tas ir normāli! Tādēļ nevajag citu apcelt, ja viņu aizrauj kaut kas cits. Cilvēkiem nepieciešams saprast, ka mēs visi neesam vienādi un ka mēs visi drīkstam izpausties tā, kā mēs to vēlamies. Galvenais, lai mēs visi esam laimīgi un darām to, kas mums patiešām patīk.